

429. τὰ μὲν ὄμηρος εἶρηκε, τὰ δὲ ἄλλοι πλείους. Αἰτωλούς δὲ ὄμηρος μὲν σὺν ἐνὶ ὀνόματι λέγει, πόλεις, οὐκ ἔθνη τάστων ὑπ' αὐτοῖς, πλὴν εἰ τοὺς Κουρῆτας, οὓς ἐν μέρει τακτέου Αἰτωλοκῶν. Ἀπὸ Θετταλῶν δὲ ἀρκτέου, τὰ μὲν σφόδρα παλαιά καὶ μυθώδη, καὶ οὐχ ὁμολογούμενα τὰ πολλά, ἐῶντες, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐποιήσαμεν, τὰ δὲ φαινόμενα ἡμῖν καίρια λέγοντες.

Κ Ε Φ . Ε.

§. 1.

Ἐσι δὲ αὐτῆς πρὸς θαλάττη μὲν ἡ ἀπὸ Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν ἄκρων τοῦ Πηλίου παραλία, βλέπουσα πρὸς ἔω καὶ πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίας τὰ βόρεια. ἔχουσι δὲ τὰ μὲν πρὸς Εὐβοία καὶ Θερμοπύλαις Μαλιεῖς καὶ οἱ Φθιώται. Ἄχαιοί τὰ δὲ πρὸς τῷ Πηλίῳ Μάγυντες. Αὗτη μὲν οὖν ἡ πλευρὰ τῆς Θετταλίας ἔως λεγέσθω καὶ παραλία. Ἐκατέρωθεν δὲ ἀπὸ μὲν Πηλίου καὶ Πηνειοῦ πρὸς τὴν μεσόγαιαν Μακεδόνες παράκεινται μέχρι Ποιουνίας καὶ τῶν Ἕπειρωτικῶν ἔθνων. Ἀπὸ δὲ τῶν Θερμοπυλῶν τὰ παραλληλα τοῖς Μακεδόσιν ὅρη τὰ Οίταια καὶ Αἰτωλικά τοῖς Δωριεῦσι καὶ τῷ Παρνασῷ συνάπτοντα· καλείσθω δὲ τὸ μὲν πρὸς τοῖς Μακεδόσι πλευρὸν ἀρκτικόν· τὸ δὲ ἔτερον νότιον. Λοιπὸν δὲ ἐξὶ τὸ ἐσπέριον, δὲ περικλείοντιν Αἴτωλοι καὶ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλέχοι, καὶ τῶν Ἕπειρωτῶν Ἀναμάνες, καὶ Μολοττοί, καὶ ἡ τῶν Αἰθάλων ποτὲ λεγομένη γῆ, καὶ ἀπλῶς ἡ περὶ Πίνδου, . . . πλὴν τοῦ Πηλίου καὶ τῆς Ὀσσεώς. Ταῦτα δὲ ἐξηρταὶ μὲν ἴκανῶς· οὐ μήν γε πολλὴν περιλαμβάνει κύκλῳ χώραν, ἀλλ' εἰς τὰ πεδία τελευτᾷ.

§. 2.

§. 2.

Ταῦτα δὲ εἰς τὰ μέσα τῆς Θετταλίας, εὐδαιμονεῖστη χώρα, 430. πλὴν ὅση ποταμοκλυδός εἶσι. Οὐ γάρ Πηνειός, διὸ μέσης ῥέων, καὶ πολλοὺς δεχόμενος ποταμούς, ὑπερεκχεῖται πολλάκις· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ ἐλιμνάζετο, ὡς λόγος, τὸ πεδίον, ἐκ τε τῶν ἄλλων μερῶν ὅρεστ περιεργόμενον, καὶ τῆς παραλίας μετεωρότερα τῶν πεδίων ἔχουσσης τὰ χωρία. Τοῦτο δὲ σεισμῶν ῥήγματος γενομένου [κατά] τὰς νῦν καλούμενα Τέμπη, καὶ τὴν Όσσαν ἀποσχισάντος ἀπὸ τοῦ Όλύμπου, διεξέπεσε ταύτη πρὸς Νακατταν. Οὐ Πηνειός, καὶ ἀνέψυξε τὴν χώραν ταύτην· Τοῦτο δὲ ὅμως ή τε Νεσσωνὶς λίμνη μεγάλη, καὶ ή Βοιβητὶς, ἐλάττων ἀκείνης καὶ πλησιερέρα τῇ παραλίᾳ.

§. 3.

Τοιαύτη δὲ οὖσα εἰς τέτταρα μέρη διήρητο· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μὲν Φθιώτις, τὸ δὲ Ιζιαώτις, τὸ δὲ Θετταλιώτις, τὸ δὲ Πελασγιώτις. Εἶχε δὲ ἡ μὲν Φθιώτις τὰ νότια τὰ παρὰ τὴν Οἰτην, ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ Πυλαικοῦ μέχρι τῆς Δολοπίας καὶ τῆς Πίνδου διατείνοντα, πλατυνόμενα δέ μέγρι Φαρσαλίας, καὶ τῶν πεδίων τῶν Θετταλικῶν· ἡ δὲ Ιζιαώτις τὰ ἐσπέρια, καὶ τὰ μεταξὺ Πίνδου καὶ τῆς σὺν Μακεδονίᾳ· τὰ δὲ λοιπά, οἱ τε ὑπὸ τῇ Ιζιαώτιδι νεμόμενοι τὰ πεδία, καλούμενοι δὲ Πελασγιώται, συνάπτοντες γῆδη τοῖς κατώ Μακεδόνσι, καὶ οἱ ἐφεξῆς τὰ μέχρι τῆς Μαγνητικῆς παραλίας ἐκπληροῦντες χωρία. Κανταῦντα δὲ ἐνδόξων ὄνομάτων ἔσαι ἀριθμησις, καὶ ἄλλως, καὶ διὰ τὴν Όμηρου ποίησιν. Τῶν δὲ πόλεων, ὅλγαι σώζουσι τὸ πάτριον ἀξέιδωμα· μαλισκα δὲ Λάρισσα.

§. 4.

Οὐ δὲ Ποιητὴς εἰς δέκα μέρη καὶ δυναστείας διελὼν τὴν σύμ-

430. πασῶν γῆν, τὴν νῦν Θετταλίαν προσαγορεύομεν, προσλαβόν
καὶ τινὰ τῆς Οἰταίας καὶ τῆς Λοκρικῆς, ὡς δὲ αὐτως καὶ τῆς ὑπὸ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ}
Μακεδόσιν νῦν τεταγμένης, ὑπογράφει τί κοινὸν καὶ πάσῃ χώρᾳ
συμβαῖνον, τὸ μεταβολεσθαι καὶ τὰ δόλα καὶ τὰ καθ' Ἑκατόν
παρὰ τὰς τῶν ἐπιχρατούντων δυνάμεις.

§. 5.

Πρώτους δὲ καταλέγει τοὺς ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, τοὺς τὸ νότιον
πλευρὸν κατέχοντας, καὶ παρακειμένους τῇ τε Οἰτη καὶ τοῖς
Ἐπακτυμιδίοις Λοκροῖς.

ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν ἄργος ἔναιον,
Οἱ τ' Ἀλον, οἱ τ' Ἄλόπεν, οἱ τε Τρηχεῖν ἐνέμοντο,
Οἱ τ' εἶχον Φεῖνην ἢδι Εὔλαδα καλλιγύνασι.
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ελλήνες καὶ Ἀχαιοί.

431. Συζεύγνυσι δὲ τούτοις καὶ τοὺς ὑπὸ τῷ Φοίνικι, καὶ κοινὸν
ἀμφοῖν ποιεῖ τὸν σόλον. Οἱ μὲν οὖν Ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται
Δολοπικῆς σρατιᾶς, κατὰ τοὺς περὶ Ἰλιον ἀγῶνας· οὐδὲ γάρ
αὐτῶν τὸν ἡγεμόνα Φοίνικα πεποίηκεν εἰς τοὺς κινδύνους ἐξ-
ιόντα, καθάπερ τὸν Νέσορα· ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίν-
δαρος μυησθείς τοῦ Φοίνικος·

Οἱ Δολόπων ἀγαγε θρασύν δρικὸν σφενδονᾶσαι,
Ιπποδάμαι Δακιῶν βέλεσι πρόσφορον.

Τοῦτο δὴ καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ κατὰ τὸ σιωπώμενον (ὡς εἰώθασι
λέγειν οἱ γραμματικοί) συνυπακουεῖσθαι. Γελοῖον γάρ τὸ τὸν
βασιλέα μετέχειν τῆς σρατείας·

Ναῖον δὲ ἐσχατιὴν Φείνης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
τοὺς δὲ ὑπηκόους μὴ παρεῖναι· οὐδὲ γάρ συσρατεύειν ὅν τῷ
Ἀχιλλεῖ δόξειεν, ἄλλα μόνον ὄλγων ἐπισάτης καὶ ρήτωρ ἐπεσθαι,
εἰ δὲ ἄρα, σύμβουλος. Τὰ δὲ ἐπη βούλεται καὶ τοῦτο δηλοῦν-
τοιοῦτον γάρ τὸ,

Μύδων τε ρητῆρ' ἔμεναι προκτῆρά τε ἔργων.

Τῶν μέντοι ὑπὸ τῷ Αχιλλεῖ λεχθέντων ἐν ἀντιλογίᾳ ἐσὶ τὸ τε 43τ. Ἀργος τὸ Πελασγικὸν, καὶ ἡ Φθία. Ἀργος τε γάρ οἱ μὲν πόλιν δέχονται Θετταλοκήν, περὶ Λάρισσαν ἴδρυμένην ποτὲ, γῦν δὲ οὐκέτι οὖσαν· οἱ δὲ οὐ πόλιν, ἀλλὰ τὸ τῶν Θετταλῶν πεδίον οὗτος διοματικῶς λεγόμενον, θεμένου τούνομα Αἴγαντος, ἐξ Ἀργους δεῦρο ἀποικήσαντος.

§. 6.

Φθίαν τε, οἱ μὲν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἑλλάδι [τῇ] καὶ Ἀχαΐα,
ταύτην δὲ εἶναι, διατεμνομένης τῆς συμπάσης Θετταλίας, κατὰ
θάτερου μέρος τὸ νότιον· οἱ δὲ διαμροῦσιν. Εἶπε δὲ οἱ Ποιητὴς
δύο ποιεῖν, τὴν τε Φθίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα, δταν οὕτω φῆ,

Οἵ τ' εἶχον Φθίαν τὴν Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

ώς δύεῖν οὖσῶν· καὶ,

Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροοιο,

Φθίαν δὲ ἔξικόμην·
καὶ,

ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίαν τε.

Οἱ μὲν οὖν Ποιητὴς δύο ποιεῖ πότερον δὲ πόλεις ἡ χώρας, σὺ δηλοῦ. Οἱ δὲ ὑστερον τὴν Ἑλλάδα, οἱ μὲν, εἰπόντες χώραν, διατετάσθαι φασὶν εἰς τὰς Θήβας τὰς Φθιώτιδας ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Φαρσαλοῦ· ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τὸ Θετταλίον ἐστι πλησίον τῶν Φαρσαλῶν ἀμφοῖν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας· κάκοι τοῦ Θετταλίου τεκμαρόμενοι τῆς ὑπὸ τῷ Αχιλλεῖ μέρος εἶναι καὶ τὴνδε τὴν χώραν. Οἱ δὲ εἰπόντες πόλιν, Φαρσαλιοὶ μὲν δεικνύουσιν ἀπὸ ἔξηκοντα σαδίων τῆς ἑαυτῶν πόλεως κατεσκαμμένην πόλιν, ἣν πεπιεύκασιν εἶναι τὴν Ἑλλάδα, καὶ δύο κρήνας πλησίον, Μεσσηΐδα καὶ Κύπερειαν· Μελιταιεῖς δὲ ἀπωθεν ἑαυτῶν ὅσουν δέκα σαδίους ὠκησθαι τὴν Ἑλλάδα πέραν τοῦ Ενιπέως, ἥνικα ἡ αὐτῶν πόλις Πύρρα ὠνομάζετο· ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταπεινῷ χωρίῳ κειμένης, εἰς τὴν ἑαυτῶν μετοικῆσαι τοὺς Ἕλληνας· μαρτύριον δὲ εἶναι τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ

432. σφετέρω τάφου τοῦ Ἐλλυνος, τοῦ Δευκαλίωνος υἱοῦ καὶ Πύρρας. Ισορεῖται γὰρ ὁ Δευκαλίων τῆς Φθιώτιδος ἄρξαι, καὶ ἀπλῶς τῆς Θετταλίας ὁ δ' Ἐνιπεὺς, ἀπὸ τῆς Ὀθρυος παρὰ Φάρσαλον ρίνεις εἰς τὸν Αἴπιδανὸν παραβαλλει, ὁ δ' εἰς τὸν Πηγειόν. Περὶ μὲν Ελλήνων ταῦτα.

§. 7.

Φθῖοι δὲ καλοῦνται οἵ τε ὑπ' Ἀχιλλεῖ, καὶ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ,
καὶ Φιλοκτήτῃ· ὁ δὲ Ποιητὴς τούτων μάρτυς. Εἰπὼν γὰρ ἐν
τῷ Καταλόγῳ τῶν ὑπ' Ἀχιλλεῖ,

Οἵ τ' εἶχον Φθῖον,

ἐν τῇ ἐπὶ ναυσὶ μάχῃ τούτους μὲν ὑπομένοντας ἐν ταῖς ναυσὶ^{ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΦΑΙΡΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ}
πεποίηκε μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ καθ' ἡσυχίαν ὄντας· τοὺς δὲ
ὑπὸ Φιλοκτήτη, μαχομένους, ἔχοντας Μέδοντα, καὶ τοὺς ὑπὸ^{ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΦΑΙΡΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ}
Πρωτεσιλάῳ πρότερον, εἴτα Ποδάρκει μενεπτολέμῳ· περὶ δὲ
κοινῶς μὲν οὗτα φησίν,

Ἐνδικα δὲ Βοιωτοὶ καὶ ίάονες ἐλκεχίτωνες,
Δοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόσεις Ἐπειοί,
ἰδίως δὲ,

Πρὸ Φθίων δέ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.

Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαδύμων θωρηχθέντες,

Ναῦφιν ἀκμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.

Τάχα δὲ καὶ οἱ σὺν Εὐρυπύλῳ Φθῖοι ἐλέγοντο, ὅμοροι τούτοις ὄντες. Νῦν μέντοι Μαγυησίας νομίζουσι, τῆς ὑπ' Εὐρυπύλῳ τὰ περὶ Όρμένιου, καὶ τὴν ὑπὸ Φιλοκτήτη πᾶσαν τὴν δὲ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ τῆς Φθίας ἀπὸ Δολοπίας καὶ τοῦ πεδίου μέχρι τῆς Μαγυητοῦς θαλάσσης. Μέχρι δὲ τῆς ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ πόλεως Ἀντρῶνος, ἡ νῦν πληθυντικῶς λέγεται, τὸ *δὲ* πλάτος ἀφορίζεται τῆς ὑπὸ Πηλεῖ καὶ Ἀχιλλεῖ γῆς ἀπὸ τῆς Τραχινίας καὶ τῆς Οίταιας ἀρξαμένοις· τὸ δὲ κύτο σχεδόν τι καὶ μῆκός ἐστι τοῦ Μαλισκοῦ κολπου.

§. 8.

Περὶ Ἀλου δὲ καὶ Ἀλόπης διαποροῦσι, μὴ οὐ τούτους λέγει 432, τοὺς τόπους, οἵ νῦν ἐν τῷ Φθιωτικῷ τελει φέρονται, ἀλλὰ τοὺς ἐν Λοκροῖς, μέχρι δεῦρο ἐπικρατοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως, ωσπερ καὶ μέχρι Τραχῖνος καὶ τῆς Οἰταίας. Εἴς γάρ καὶ Ἀλος καὶ Ἀλιοῦς ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Λοκρῶν, καθάπερ καὶ Ἀλόπη. Οἱ δὲ τὸν Ἀλιοῦντα ἀντὶ Ἀλόπης τιθέασι, καὶ γράφουσιν οὗτως·

Οἴ τ' Ἀλον, οἴ τ' Ἀλιοῦνδ', οἴ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο.

Ο δὲ Φθιωτικὸς Ἀλος ὑπὸ τῷ πέρατι κεῖται τῆς Ὀθρυος, δρους 433, πρὸς ἄρατον κειμένου τῇ Φθιώτιδι, διμόρου δὲ τῷ Τυμφρητῷ τῷ ὅρει καὶ τοῖς Δόλοψι, ἐκεῖθεν δὲ παραπείνοντος εἰς τὰ πλησίον τοῦ Μαλισκοῦ κόλπου. Απέχει δὲ Ἰτώνου περὶ ἐξήκοντα σαδίους ὁ Ἀλος, ἢ ἡ Ἀλος (λέγεται γάρ ἀμφοτέρως). Ὥκισε δὲ ὁ Ἀθάμας τὸν Ἀλον, ἀφκισθεῖσαν δὲ συνώκισε... χρύσοις ὕστερον ὑπέρκειται δὲ τοῦ Κροκίου πεδίου· ἥει δὲ ποταμὸς Ἀμφρυσος πρὸς τῷ τείχει. Ὅπο δὲ τῷ Κροκίῳ Θῆβαι εἰσιν αἱ Φθιώτιδες· καὶ ἡ χώρα δὲ Φθιώτις καλεῖται καὶ Ἀχαική, συνάπτουσα τοῖς Μαλιεῦσιν, ωσπερ καὶ οἱ τῆς Ὀθρυος πρόποδες. Καθάπερ δὲ ἡ Φυλάκη ἡ ὑπὸ Πρωτεστλαίῳ τῆς Φθιώτιδός ἐξε τῆς προσχώρου τοῖς Μαλιεῦσιν, οὗτω καὶ ἡ Ἀλος· διέχει δὲ Θηβῶν περὶ ἐκατὸν σαδίους· ἐν μέσῳ δὲ ἐξε Φαρσαλοῦ καὶ Φθιωτῶν. Φιλιππος μέντοι Φαρσαλίοις προσένεψεν, ἀφελόμενος τῶν Φθιωτῶν. Οὗτω δὲ συμβαίνει τοὺς δρους καὶ τὰς συντάξεις τῶν τε ἔθνῶν καὶ τῶν τόπων ἀλλάττεσθαι ἀεί, καθάπερ εἴπομεν. Οὗτω καὶ Σοφοκλῆς τὸν Τραχινίου Φθιώτιν εἴρηκεν. Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Ἀλον ἐν τῇ παραλίᾳ τίθησιν, ἔξω μὲν τοῦ Μαλισκοῦ κόλπου κειμένην, Φθιώτιν δέ. Προϊῶν γάρ ἐνθένδε ὡς ἐπὶ τὸν Πηγειὸν, μετά τὸν Ἀντρῶνα τεθῆσι Πτελεὸν, εἶτα τὸν Ἀλον ἀπὸ τοῦ Πτελεοῦ διέχουτα ἐκατὸν καὶ δέκα σαδίους. Περὶ δὲ Τραχῖνος εἴροηται, ὅποια τις· καὶ ὁ Ποιητὴς δὲ κατονομάζει.

§. 9.

433. Τοῦ δὲ Σπερχειοῦ μεμυημένος πολλάκις, ως ἐπιχωρίου ποταμοῦ, τὰς πηγὰς ἔχοντος ἐκ Τυμφρητοῦ, Δρυοπικοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου... πρότερον, ἐκδιδόντος δὲ πλησίου Θερμοπυλῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ Λαμίας, θηλοῖ, διτὶ καὶ τὰ ἐντὸς πυλῶν, ὅσα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου, καὶ τὰ ἐκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τὸν. Ἀπέγει δὲ Λαμίας ὁ Σπερχειός περὶ τρισκοντα σαβίους, ὑπερκειμένης πεδίου τινὸς καθήκοντος ἐπὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον. **Οὐκ δ' ὁ Σπερχειός** ἐπιχώριος, ἐκ τε τοῦ τρέφεται ἐκείνῳ τὴν κόμην φάσκει, καὶ τοῦ τὸν Μενέσθιον, ἐνα τῶν λοχαγῶν αὐτοῦ, Σπερχειοῦ λέγεσθαι παῖδα καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀχιλλέως. Μυριδόνας δὲ εἰκὸς καλεῖσθαι πάντας τοὺς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῷ Πατρόκλῳ, οἵ συνηκολούθησαν ἐξ Αἰγάνης φεύγοντι τῷ Πηλεῖ. Ἀχαιοὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ Φθιώται πάντες.

§. 10.

Διαριθμοῦνται δὲ τὰς ὑπὸ τῷ Φθιώται τέλει τῷ ὑπ' Ἀχιλλεῖ πατομίας, ὥπο Μαλιέων ἀρξάμενοι, πλείους μὲν, ἐν δὲ αὐταῖς Θήρις τὰς Φθιώτιδας, Ἐχῖνον, Λαμίαν, περὶ τὸν δὲ Λαμιακὸς συέτη πόλεμος Μακεδόσι καὶ καὶ Ἀντιπάτρῳ πρὸς Ἀθηναίους· ἐνῷ Λεωσθένης τε ἐπεσε τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, [καὶ Λεονάτος] ὁ 434. Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ἐταῖρος· ἐρινεὸν πρὸς τούτοις, Κορώνειαν, ὅμώνυμον τῇ Βοιωτικῇ, Μελίταιαν, Θαυμακούς, Πρόερυσν, Φάρσαλον, Ερέτριαν, ὅμώνυμον τῇ Εὐβοϊκῇ, Παραχελωΐτας, καὶ τούτοις ὅμωνύμους τοῖς Αἰτωλοις· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐξιν Ἀχελῶος ποταμὸς πλησίον Λαμίας, παρ' ὧν οἰκοῦσιν οἱ Παραχελωΐται. Παρέτεινε δὲ ἡ χώρα αὗτη πρὸς ἄρκτον μὲν, τῇ τῶν Ἀσκληπιαδῶν, καὶ μαλισα τῇ προσεσπερίῳ, καὶ τῆς Εύρυπύλου καὶ Πρωτεσιλάου ταῖς πρὸς ἔω κεκλιμέναις, πρὸς νότον δὲ τῇ Οίταιᾳ, εἰς τετταρεσκαιδεκά δῆμους διῃρημένη...

Ήρακλειόν τε καὶ Δρυοπίδα, τετράπολιν γεγονούσιάν ποτε (καθά. 454. περ καὶ τὸν Δωρίδα), μητρόπολιν δὲ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Δρυπτῶν νομιζομένην. Τῆς δὲ Οίταίας καὶ ὁ Ἀκύφας ἐξί, καὶ Παρασωπιάς, καὶ Οἰνειάδαι, καὶ Ἀντίκυρρα διμώνυμος τῇ ἐν Λοκροῖς τοῖς ἑσπερίοις. Λέγω δὲ τὰς διατάξεις ταύτας οὐκ ἀεὶ μεμενηκούσας τὰς αὗτὰς, ἀλλὰ ποιητῶς μεταβεβλημένας· αἱ δὲ ἐπισημάτατοι μᾶλιστα ἀξίαι μνήμης εἰσί.

§. 11.

Τοὺς δὲ Δολοπάς φράζει καὶ ὁ Ποιητὴς ἴκανῶς, ὅτι ἐπὶ ταῖς ἐσχατιαῖς εἰσὶ τῆς Φθίας, καὶ ὅτι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμονεῖ ἵσσαν τῷ Πηλεῖ οὗτοί τε καὶ οἱ Φθιώται· ἔναντι γάρ (φησὶν) ἐσχατιέντι Φθίας· καὶ ἣν Φοίνιξ Δολόπεσσιν ἀνάσσων, δόντος τοῦ Πηλέως. Γειτνιᾷ δὲ τῇ Πίνδῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν χωρίοις, Θετταλικοῖς οὖσι τοῖς πλείστοις. Διὰ γάρ τὴν ἐπιφάνειάν τε καὶ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν Μακεδόνων οἱ πλησιάζοντες αὐτοῖς μᾶλιστα τῶν Ἁπειρωτῶν, οἱ μὲν ἔκόντες, οἱ δὲ ἀκοντες, μέρη καθίσαντο Θετταλῶν, ἢ Μακεδόνων· καθάπερ Ἀθαμάνες καὶ Αἴθικες καὶ Ταλαρεῖς Θετταλῶν, Όρέζαι δὲ καὶ Πελαγόνες καὶ Ἐλμιῶται Μακεδόνων.

§. 12.

Ἡδε Πίνδος ὄρος ἐξί μέγα, πρὸς ἄφοτον μὲν τὸν Μακεδονίαν, πρὸς ἑσπέρουν δὲ Περέαιβοὺς, μετανάστας ἀνθρώπους, ἔχουσα, πρὸς δὲ μεσημβρίαν Δολοπάς, [πρὸς ἔω δὲ τὴν Ἰσιαιῶτιν]· αὗτη δὲ ἐξί τῆς Θετταλίας. Ἐπ' αὐτῇ δὲ τῇ Πίνδῳ ὧδη Ταλαρεῖς, Μολοττικὸν φῦλον, τῶν περὶ τὸν Τόμαρον ἀπόσπασμα· καὶ Αἴθικες, εἰς οὓς ἐξελαθῆναι φησιν ὑπὸ Ηειρίθου τοὺς Κενταύρους ὁ Ποιητὴς· ἐκλελοιπέναι δὲ νῦν ἰσοροῦνται. Τὴν δὲ ἐκλειψιν διττῶς ἀκούσεον· ἡ γάρ ἀφανισθέντων τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῆς χώρας τελέως

Ξ 4

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: ΕΙΔΙΓΘΥΝΤΗΣ

Ε.Γ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

216 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.

434. ἡρημωμένης, ἢ τοῦ ὄνόματος τοῦ ἔθνικοῦ μηκέτι ὅντος, μηδὲ τοῦ

435. συζήματος διαμένοντος τοιούτου. Ὅταν οὖν ἀσημον τελέως ἢ τὸ
λειπόμενον * νυνὶ* σύσημα, οὐκ ἀξέιον μηκίμης τίθεμεν οὔτ' αὐτὸ,
οὔτε τοῦνομα τὸ μεταληφθέν· ὅταν δὲ ἔχῃ τοῦ μεμνήσθαι δι-
καίου πρόφασιν, λέγειν ὁμαγκαῖον τὴν μεταβολήν.

§. 13.

**Λοιπὸν δὲ εἰπεῖν τῆς παραλίας τὴν τάξιν τῆς ὑπὸ τῷ
Ἀχιλλεῖ, ἀπὸ Θερμοπυλῶν ἀρξαμένους· τὴν γὰρ Λοκροτὸν καὶ
τὰς ἄλλας εἰρήκαμεν. Αἱ τούνυν Θερμοπύλαι τοῦ μὲν Κηναίου
διεστήκασιν ἐβδομηκονταγαδίῳ πορθμῷ, παραπλέοντι δὲ ἔξω
Πυλῶν, τοῦ Σπερχειοῦ ὡς γαδίους δέκα· ἐνθεν δὲ εἰς Φαλαρα,
εἴκοσι. Φαλάρων δὲ ἀπὸ Θαλάττης ὑπέρχειται πεντήκοντα γαδία...
ἢ τῶν δεκαπέντε πόλεων. Εἰτέ δέ τοις παραπλεύσαντι γαδίοις
ἔκατὸν δὲ Ἐγενός ὑπέρχειται. Τῆς δὲ ἔξης παραλίας ἐν μεσογαλᾳ
ἔσιν ἡ Κρεματὴ Λάρισσα, εἴκοσι γαδίους αὐτῆς διέχουσα· ἡ
δὲ αὐτὴ καὶ Πελασγία λεγομένη Λάρισσα.**

* §. 14.

Εἶτα Μιόννησος, υησίδιον. Εἶτ' Ἀντρών· ἦν δὲ αὕτη ὑπὸ Πρω-
τεσιλάῳ. Τοσαῦτα μὲν περὶ τῆς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ μερίδος. Ἐπει-
δὲ ὁ Ποιητὸς εἰς πολλὰ καὶ γυνώριψα μέρη διελῶν, καὶ ὄνοματά
τούς τε ἡγεμόνας καὶ τὰς ὑπὸ αὐτοῖς πόλεις, τὸν σύμπαντα τῆς
Θεσσαλίας κύκλον διέταξεν, ἀκολουθοῦντες τούτῳ πάλιν, ὥσπερ
ἐν τοῖς ἐπάνω, προσεκπληρώσωμεν τὴν λοιπὴν περιοδείαν τῆς
χώρας. Καταλέγει τούνυν ἐφεξῆς τοῖς ὑπὸ Ἀχιλλεῖ τοὺς ὑπὸ Πρω-
τεσιλάῳ οὖτοι δὲ εἰσὶν οἵ καὶ ἐφεξῆς ὅντες τῇ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ
παραλίᾳ μέχρι Ἀντρώνος ὁριζόμενη. Τῆς δὲ ἐφεξῆς ἐσιν ἡ ὑπὸ
τῷ Πρωτεσιλάῳ, ἔξω μὲν οὖσα τοῦ Μαλισκοῦ κόλπου, εἴτε δὲ
ἐντὸς τῆς Φθιώτιδος, οὐ μὴν τῆς... Ἡ μὲν οὖν Φυλάκη ἐγγὺς

Θηβῶν ἔστι τῶν Φθιωτίδων, αἳπερ εἰσὶ καὶ αὐται ὑπὸ τῷ Πρω- 435.
τεσιλάῳ· καὶ ἄλος δὲ, καὶ Λάρισσα ἡ Κρεματὴ, καὶ τὸ Δημή-
τριον ὑπὸ ἐκείνῳ πάσαι πρὸς ἓω τῆς Ὀθρυος. Τὸ δὲ Δημητριον
Δημητρος εἴρηκε τέμενος, καὶ ἐκάλεσε Πύρασον. Ήν δὲ πόλις εὐ-
λίμενος ἡ Πύρασος ἐν δυσι γαδίοις ἔχουσα Δημητρος ἄλσος καὶ
ἱερὸν ἀγιου, διέχουσα Θηβῶν γαδίους εἶκος· ὑπέρχειται δὲ Πυ-
ράσου Θῆβαι. Θηβῶν δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ Κρόκιον πεδίον πρὸς
τῷ καταλήγουντι τῆς Ὀθρυος, δι' οὗ ὁ Αμφρυσος ῥεῖ ποταμός.
Τούτου δὲ ὑπέρχειται ὁ Ἰτωνός, διπου τὸ τῆς Ἰτωνίας ἱερὸν, ἀφ' οὗ
καὶ τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ ὁ Κουάριος ποταμός· εἴρηται δὲ περὶ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΕΛΙΔΩΝ ΝΕΟΦΥΙΑΣ ΠΑΡΟΙΑΣ}
τούτου [καὶ] περὶ τῆς Ἀριης ἐν τοῖς Βοιωτισκοῖς. Ταῦτα δὲ ἔστι τῆς
Θετταλιώτιδος μιᾶς τῶν τεττάρων μερίδων τῆς ὅλης Θετταλίας, τῆς
ἥν καὶ τὰ ὑπὸ Εύρυπύλῳ, καὶ ὁ Φύλλος, εὗθα Απόλλωνος τοῦ Φυλ-
λαίου ἱερόν· καὶ Ἰχναι, διπου ἡ Θέμις ἡ Ἰχναία τιμάται· καὶ Κίερος
δὲ.... εἰς αὐτὸν συντελεῖται.... τῆς Αθαμανίας. Κατὰ δὲ τὸν Αν-
τρῶνα ἔρμα ὑφαλον ἐν τῷ πρὸς Εύβοιά ἔστι πόρω, καλούμενον
Ὄνος Αντρῶνος· εἶτα Πτελεόν καὶ ὁ ἄλος· εἶτα τὸ τῆς Δημη-
τρος ἱερὸν καὶ ὁ Πύρασος κατεσκαμμένος· ὑπὲρ αὐτῶν δὲ αἱ
Θῆβαι· εἶτα ἄκρα Πύρρα, καὶ δύο υποίδια πλησίου, ὡν τὸ μὲν
Πύρρα, τὸ δὲ Δευκαλίων καλεῖται. Ενταῦθα δὲ καὶ ἡ Φθιώτις
πως τελευτᾷ.

§. 15.

Ἐξῆς δὲ τοὺς ὑπὸ τῷ Εὔμηλῷ καταλέγει, καὶ τὴν συνεχῆ 436.
παραλίαν, ἀπερ ἔσιν καὶ Μαγνησίας καὶ τῆς Πελασγιώτιδος γῆς.
Φεραὶ μὲν οὖν εἰσὶ πέρας τῶν Πελασγικῶν πεδίων πρὸς τὴν
Μαγνησίαν, δὲ παρατείνει μέχρι τοῦ Πηλίου γαδίους ἐκατὸν
ἔξικοντα. Επίνειον δὲ τῶν Φερῶν Παγασαί, διέχον ἐννενήκοντα
γαδίους αὐτῶν· Ἰωλκοῦ δὲ εἶκοσι. Ή δὲ Ἰωλκὸς κατέσκαπται
μὲν ἐκ παλαιοῦ· ἐντεῦθεν δὲ ἔσειλε τὸν Ἰάσονα καὶ τὴν Ἀργῷ
Πελίας. Άπὸ δὲ τῆς ναυπηγίας τῆς Ἀργοῦς, καὶ Παγασάς

436. λέγεσθαι μαζεύουσι τὸν τόπον· οἱ δὲ πιθανώτεροι ἔγοῦνται τούνομα τῷ τόπῳ τελῆναι τοῦτο ἀπὸ τῶν πηγῶν, αἱ πολλαὶ τε καὶ δαψιλεῖς ρέουσι. Πλησίου δὲ καὶ Ἀφέται, ὡς ἀν ἀφετήριον τι τῶν Ἀργουνατῶν. Τῆς δὲ Δημητριάδος ἐπτὰς σαδίους ὑπέρκειται τῆς Θαλάττης Ίωλκός. ἔκτισε δὲ Δημήτριος ὁ πολιορκητὸς ἐπώνυμον ἐαυτοῦ τὴν Δημητριάδα μεταξὺ Νηλίας καὶ Παγασῶν ἐπὶ Θαλάττῃ, τὰς πλησίου πολίχνας εἰς αὐτὴν συνοικίσας, Νηλίαν τε καὶ Παγασάς, καὶ Ὁρμένιον· ἔτι δὲ Ρεξοῦντα, Σηκιάδα, Όλιζωνα, Βοΐην, Ίωλκόν· αἱ δὴ νῦν εἰσι κῶμαι τῆς Δημητριάδος. Καὶ δὴ καὶ ναύγαθμον ἦν τοῦτο καὶ βασιλείου μέχρι πολλοῦ τοῖς βασιλεῦσι τῶν Μακεδόνων· ἐπεκράτει δὲ καὶ τῶν Τεμπῶν καὶ τῶν ὄρῶν ἀμφοῖν, ὡσπερ εἴρηται, τοῦ τε Πηλίου καὶ τῆς Όσσης. Νῦν δὲ συνέσαλται μὲν, τῶν δὲ ἐν τῇ Μαγυνσίᾳ πασῶν ὅμως διαφέρει. Ἡ δὲ Βοΐην λίμνη πλησιάζει μὲν ταῖς Φεραῖς· συνάπτει δὲ καὶ τοῖς ἀπολήγουσι τοῦ Πηλίου πέρας καὶ τῆς Μαγυνσίας. Βοΐη δὲ χωρίον ἐπὶ τῇ λίμνῃ κείμενον. Καθάπερ δὲ τὴν Ίωλκὸν, αὐξηθεῖσαν ἐπὶ πλέον, κατέλυσαν αἱ σάσσεις καὶ αἱ τυραννίδες, οὗτω καὶ τὰς Φεραῖς συνέειλον ἐξαρθείσας ποτὲ καὶ συγκαταλυθείσας τοῖς τυράννοις. Πλησίου δὲ τῆς Δημητριάδος ὁ Ἄναυρος ρέει· καλεῖται δὲ καὶ ὁ συνεχὴς αἰγιαλὸς Ίωλκός. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν Πυλαικὴν πανήγυραν συνετέλουν. Ο δὲ Ἀρτεμίδωρος ἀπωτέρω τῆς Δημητριάδος τιθησι τὸν Παγασητικὸν κόλπον εἰς τοὺς ὑπὸ τῷ Φιλοκτήτῃ τόπους· ἐν δὲ τῷ κόλπῳ φησίν εἶναι τὴν Κικύνηθον νῆσον καὶ πολέχυην ὅμωνυμον.

§. 16.

Ἐξῆς δὲ αἱ ὑπὸ Φιλοκτήτῃ πόλεις καταλέγονται. Ἡ μὲν οὖν Μεθώνη ἑτέρα ἐξὶ τῆς Θρακίας Μεθώνης, ἥν κατέσκαψε Φιλίππος· ἐμοίσθημεν δὲ καὶ πρότερον αὐτῆς τε καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. Συγκατηρίθμηται δὲ ἡ τε Θαυμακία καὶ Όλιζων καὶ Μελίσσαι, ἡ τῆς ἐξῆς παραλίας ἐξί. Πρόκειται δὲ τῶν Μαγνήτων νῆσοι συχναῖς

μὲν, αἱ δὲ ἐν ὄντος Σκύρῳ τε καὶ Πεπάρηθος, καὶ Ἰκος, Ἀλόν- 436.
 νισός τε καὶ Σκῦρος ὄμωνύμους ἔχουσαι πόλεις. Μαλισκα δὲ ἐστὶν ἐν
 ὄντος Σκῦρος διὰ τὴν Λυκομήδους πρὸς Ἀχιλλέα οἰκείοτητα, καὶ
 τὴν Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως ἐνταῦθα γέννησίν τε καὶ ἐκτροφήν.
 Τερον δὲ Φιλίππος αὐξηθεῖς, ὅρῶν Ἀθηναίους ἐπικρατοῦντας 437.
 τῆς Θαλάττης καὶ τῶν νῆσων ἀρχοντας καὶ τούτων καὶ τῶν ὄλλων,
 ἐποίησε τὰς πλησίους εἰσιτῷ μαλισκα ἐνδόξους. Πολεμῶν γάρ περὶ
 τῆς ἡγεμονίας, ἐπεχείρει πρώτοις ἀεὶ τοῖς ἐγγύθεν, καὶ καθάπερ
 αὐτῆς τῆς Μαγνητίδος τὰ πολλὰ μέρη Μακεδονίαν ἐποίησε καὶ
 τῆς Θράκης καὶ τῆς ὄλλης τῆς κύκλῳ γῆς, οὗτω καὶ τὰς πρὸ^{τῆς}
 Μαγνησίας νῆσους ἀφηρεῖτο, καὶ τὰς ὑπ' οὐδενὸς γυωριζομέ-
 νας πρότερον περιμαχήτους καὶ γυωρίμους ἐποίει. Τὴν δὲ οὖν
 Σκῦρον μαλισκα μὲν αἱ ἀρχαιολογίαι συνιστᾶσιν ὄλλα καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα θρυλλεῖσθαι ποιεῖ, οἷον αἱ τῶν αἰγῶν ἀρεταὶ τῶν Σκυρίων, καὶ
 τὰ μέταλλα τῆς ποικίλης λίθου τῆς Σκυρίας, καθάπερ τῆς Καρυ-
 σίας, καὶ τῆς Λευκολλείου, καὶ τῆς Συνναδικῆς, καὶ Ἱεραπολε-
 τικῆς. Μονολίθους γάρ κίνας καὶ πλάκας μεγάλας ὄρθιν ἐστὶν ἐν
 τῇ Ῥώμῃ τῆς ποικίλης λίθιας, ὑψὸς δὲ τῆς πόλεως κοσμεῖται δημοσίᾳ
 τε καὶ ἴδιᾳ πεποίηκέ τε τὰ λευκόλιθα οὐ πολλοῦ ἀξεῖα.

§. 17.

Ο δὲ οὖν Ποιητὴς μέχρι δεῦρο προελθὼν τῆς Μαγνητικῆς
 παραλίας, ἐπάνεισιν ἐπὶ τὴν δύναμιν Θετταλίαν καὶ γάρ τὰ παρα-
 τείνοντα τῇ Φθιώτιδι ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δολοπίας καὶ τῆς Πίν-
 δου, μέχρι τῆς κάτω Θετταλίας, διέξεισιν.

Οἱ δὲ εἶχον Τρίκην καὶ Ἰδώμην κλωμακόσσαν.

Ταῦτα τὰ χωρία ἔστι μὲν τῆς Ἰσιαώτιδος ἐκαλεῖτο δὲ, ὡς
 φασι, πρότερον Δωρίς κατασχόντων δὲ τῶν Περραΐδων αὐτὸν,
 οἱ καὶ τῆς Εύβοίας τὴν Ἰσιαώτιν κατεσρέψαντο, καὶ τοὺς ἀν-
 θρώπους εἰς τὴν θηρείρου ἀνέσπασαν, διὰ τὸ πληθύος τῶν ἐποι-
 ησάντων Ἰσιαίων, τὴν χώραν ἀπ' ἐκείνων οὕτως ἐκάλεσαν.

*..